

Qui té por d'un govern amb Podem?

«El preacord PSOE-Podemos no sabem on arribarà, però sembla clar que en determinats centres de poder preocupa molt allò que representa»

"Lo deseable, si queremos evitar una crisis del sistema del régimen constitucional del 78, que está en crisis pero que se puede agudizar de una manera terminal, es una alianza de partidos constitucionales". Així s'expressava l'antic president Jose María Aznar en un acte de la Fundación FAES. La possibilitat d'un acord de govern entre el PSOE i Podemos ha generat com a respostes diferents reaccions que busquen impossibilitar-lo. Aquestes paraules d'Aznar en són una mostra més. Paraules contra Sánchez, a qui vol fora de l'acord, contra Podemos, l'independentisme...

Fa uns mesos en una conversa entre els expresidents Aznar i González en Foro DigitalES Summit 2019 es plantejava una altra variant de la mateixa idea. Felipe González deia: *"Nosotros teníamos diferencias y nos peleábamos en el Congreso de los Diputados, pero había dos cuestiones que eran fundamentales: centralidad y objetivos compartidos. En la política actual hacen falta áreas de consenso"*. En una defensa d'allò que va aportar el bipartidisme reclamen el seu acord.

Ahir des d' El Mundo es titulava "La Seguridad del Estado teme a Podemos en La Moncloa". El reportatge, on se citen fonts dels serveis secrets, la Policia i la Guàrdia Civil acaba així: *"Las fuentes consultadas por este periódico recuerdan que los posicionamientos de Podemos sobre los condenados por el proceso son totalmente diferentes a los de los dos partidos mayoritarios. Se han mostrado críticos con la sentencia del Tribunal Supremo en la que se condena a los acusados por delitos de sedición. Además, recuerdan que Podemos entiende que estos condenados son «presos políticos». También han sido muy críticos con las actuaciones policiales en Cataluña durante los últimos años, pese a la intensidad de la violencia de los radicales."*

En paràgrafs anteriors també es critiquen les possibles posicions de Podemos sobre l'OTAN o les possibles relacions amb els Estats Units d'Amèrica. Aquestes veus no vénen només de l'àmbit de la política o d'òrgans de l'Estat. També del món empresarial. Després de les eleccions del 10 de Novembre el president de la CEOE, Antonio Garamendi, s'ha pronunciat públicament en contra d'aquest acord: *"Es necesario que PSOE y PP se sienten a hablar y alcancen acuerdos para evitar los extremos y la inestabilidad de otras elecciones"*. I ha deixat clar quin és el programa que volen que s'apliqui: *"Los empresarios quieren responsabilidad y moderación que significa rigor presupuestario y ortodoxia económica"*.

El president del Círculo de Empresarios, John de Zulueta, s'expressa d'una manera semblant: *"cualquier deriva pseudoprogresista con Unidas Podemos y Más País nos llevará a más gasto, déficit y paro..."* i afirma clarament: *"los resultados del 10-N son preocupantes para los empresarios, inversores y familias españolas"*. De Zulueta, ja abans d'aquestes noves eleccions, havia fet intervencions per marcar el camí d'allò que volia aconseguir.

S'havia alegrat que el PSOE i Podemos no arribessin a cap acord i fins i tot es va manifestar a favor de la repetició electoral: *"La repetición de elecciones sería mejor. Parece que saldrá más o menos lo mismo, pero puede dar un respiro y quizá algunos partidos reconsideren su postura"*.

Des de les eleccions d'abril, va fer pública la voluntat de l'empresariat que diu representar: un govern estable "de centre" que inclogués el PSOE, PP i Ciutadans, o com a mínim PSOE i Ciutadans. Posicions com aquestes poden estar darrere de la repetició electoral o del gir fet per

Ciudadans davant d'aquestes darreres eleccions, ja havien aixecat el veto al PSOE.

Ciudadans no va arribar a temps, VOX va aprofitar la crisi de representativitat que afectava la dreta espanyola i el terreny abonat perquè el seu discurs no fos altra cosa que un pas més en la bona direcció a ulls de molta gent. ¿Què podem concloure de tot plegat? D'entrada, tinguem-ho present. El preacord PSOE-Podemos no sabem on arribarà, però sembla clar que en determinats centres de poder preocupa molt allò que representa Podemos/Comus, l'independentisme... Pot alterar l'ordre establert.

L'ordre que des de la política, l'Estat i l'economia no es preocupa gaire de qui pateix en aquesta societat (atur, desnonaments, pobresa, discriminacions per gènere...), de qui té una concepció de la llibertat i la justícia diferent de la seva... Són temps de crisis, revoltes, crides a l'ordre... Una cita de Walter Benjamin es recorda molt aquests dies: "cada ascens del feixisme dona testimoni d'una revolució fallida". No ho oblidem.